

Крсна слава Епископа шабачког Јеротеја

На празник Светог краља Стефана Дечанског, 24. новембра 2023. године, поводом крсне славе Епископа шабачког г. Јеротеја, Преосвећени Епископ осечкопољски и барањски г. Херувим, уз саслужење преосвећених епископа шабачког г. Јеротеја и јегарског г. Нектарија, началствовао је светом архијерејском Литургијом у Саборном храму Светих апостола Петра и Павла у Шапцу.

На светој Литургији саслуживали су: архимандрит Доротеј, игуман манастира Свете Тројице у Бредареду (Шветска); архимандрит Николај, духовник манастира Троноша; архимандрит Герман, сабран Световаведењског манастира у Бођанима; архимандрит Нифонт, игуман манастира Богоштица; протојереј-ставрофор Бранко Ђурчин, клирик Епархије бачке; протојереј-ставрофор др Владимир Вукашиновић, професор Православног богословског факултета у Београду; протојереј-ставрофор Драгиша Стефановић, архијерејски намесник први шабачки; протојереј-ставрофор Станко Тривуновић, старшина Саборног храма у Шапцу; протојереј Ђорђе Стојисављевић, шеф Кабинета Патријарха српског; протосинђел Венијамин, духовник манастира Ваведење у Београду; протосинђел Харитон, игуман Светоархангелског манастира у Ковиљу; јеромонах Никон, духовник

манастира Ваведење у Београду; јереј Вук Матијашевић, старешина храма Рођена Светог Јована Крститеља на Централном гробљу у Београду; јереј Стеван Јовановић, помоћник председника Одбора за Верску наставу Архиепископије београдско-карловачке; протођакон Војислав Николић, службеник Епархије осигејчкопољске и барањске; протођакон Немања Ристић, службеник Епархије шабачке; ђакон др Владан Таталовић, професор Православног богословског факултета у Београду; ђакон др Никола Лукић, доцент на Православном богословском факултету у Београду; ђакон Милован Крстић, клирик Епархије бачке; ђакон Николај Вуковић, службеник Патријаршије.

Евхаристијску беседу, по благослову началствујућег архијереја, произнео је протојереј Ђорђе Стојисављевић:

„Свети Стефан Дечански, кога данас празнујемо, одличан је узор за угледање и следовање. Ми као народ смо привилеговани што имамо баш њега на путу Христовом да нам сија, да не тумарамо овим светом, да не измишљамо топлу воду. Глави разлог нашег сабирање је управо слављење живога и истинитога Бога, Који је свагда присутан међу нама и Чије присуство непрестано просимо и иштемо да буде у нашим животима. Славимо Бога дивнога у светима Својима и прослављеног у Своме Стефану Дечанском. Он је великомученик, мученик у сваком погледу, али светло сијање његове личности оставља нама у задатак да следимо његову веру, да следимо пример његове љубави из којих се родило неисказиво трпљење које је он подарио свима нама као програм за живот. Ко год мисли од нас хришћана да се у овом свету може живети без распећа, без Голготе, без страдања, тај се грдно вара. Зато сваки прогон и свако распеће које нам се приређује показатељ је да смо синови и кћери, што каже апостол Павле, а не копилад. Страдање је показатељ да смо на том путу, исто као што је и Свети Стефан био. Ево и данас овде сија нам пример Светог Стефана Дечанског, прослављеног од Господа Христа, мученика голготског, Који нам доноси радост вечнога живота и показује кроз Стефанов пример да се ваља трудити и да вреди веровати да ћемо и после смрти бити живи, јер сав наш живот уколико не буде борба за вечни живот, ми смо промашена инвестиција.“

Након што су освештани славски дарови, архијерејима, свештенству, гостима и верном народу, поздравно слово и речи благодарности упутио је епископ Јеротеј:

„Свети Стефан је добио од Бога службу и послушање да у своме животу буде владар српског народа. Ту службу је до краја изнео живећи по Јеванђељу и

заповестима Божијим. Неко би рекао да је лако бити владар, јер он може да ради шта хоће, али живот овога светога угодника то демантује. Видимо да је његов живот био све, али само не уживање, већ једно страдање и жртва Богу и своме роду. Иако ништа не би знали о овом дивном светитељу, када видимо данас манастир Дечане, његову задужбину, све нам може бити јасно, јер овај манастир изгледа исто као што је изгледао у 14. веку када га је Свети Стефан подигао. Ништа се није променило, а предање каже да када је зидао овај манастир посвећен Христу Пандократору, пошто је он у том манастиру у Цариграду био у заточеништву, да је сваки тај камен за овај дивни манастир заливао сузама, молећи се да та грађевина коју диже буде у славу Бога и да буде на спасење његовог потомства и његовог српског рода. Манастир Дечани и та дивна жртва коју је учинио Свети краљ Стефан су светли пример како ми треба да носимо свој крст у животу, да не треба да се жалимо да је наш крст тежак, јер сви треба да се трудимо да своју службу усрдно испуњавамо по правди Божијој. Ако тако будемо радили, Свети краљ Стефан нам је јемац да ћемо као и он да завршимо у Царству Небеском, а што нам

дечанима,

spc.rs